

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at det er jeg faktisk ikke enig i. Jeg mener, at det internationale politisamarbejde er helt afgørende, hvis vi vil den organiserede kriminalitet til livs, herunder også narkokriminaliteten.

Men som jeg sagde til hr. Kim Christiansen før, så er det jo ikke en indsats, der kan stå alene. Én ting er, at man forsøger at begrænse udbudet af narko, en anden ting er, at man jo også skal være med til at påvirke den efterspørgsel, der er af narko, og der må jeg sige, at der synes jeg, at vi alle, der er forældre og har børn, som færdes blandt unge mennesker, har en forpligtelse til at være med til at holdningspåvirke dem og forklare dem, at det at tage ecstasy eller amfetamin og andre ting er rasende farligt for deres liv og helbred, og at de risikerer at ødelægge deres liv.

Desværre er det jo et modfænomen mange steder, og mange unge bilder sig også ind, at det her ikke er noget, der er særlig farligt. Derfor er det også godt, at indenrigs- og sundhedsministeren har igangsat en lang række initiativer, som har til formål, man kan sige præventivt og forebyggende at prøve at ændre den lidt slatte holdning, som mange forældre og unge har til anvendelsen af narko.

Jeg vil sige, at den samlede strategi, som regeringen har fremlagt, og som Dansk Folkeparti også har bakket op om og endda været med til at sikre finansiering til, er den vej, man skal gå ved at fortælle, at det ikke er ligegyldigt, og der skal sættes en grænse ved hjælp af nultolerance-regler, hvis man vil det her til livs på længere sigt.

Men det bliver en lang, sej kamp, og det er ikke noget, man, om man så må sige, bekæmper fra den ene dag til den anden; det er holdningsbearbejdning over mange år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til transport- og energiminister [om regeringens energipolitiske initiativer].

Af Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Johs. Poulsen (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).
(Anmeldt 3/5 2005).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forbedring af voldtægtslovens retsstilling m.v. og beskikkelse af bistandsadvokat for pårørende til afdøde i straffesager mod politipersonale).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Irene Simonsen (V):**

Det her lovforslag har baggrund i et beslutningsforslag, hvor Folketinget besluttede, at man skulle have forbedret retsstillingen og hele den processuelle retsprocedure for voldtægtsloven.

Det er der arbejdet med, og det har så affødt det forslag, vi står med her, nemlig lovforslag nr. L 160, som nu klart beskriver, at i alle voldtægtsager eller grove sædelighedssager beskikkes den forurettede en advokat, og at den forurettede beskikkes en advokat i videst muligt omfang, inden selve politiafhøringen finder sted. Dog må tidnød aldrig blokere for, at man kan fange forbryderen, og det må komme an på en vurdering fra politiets side, hvis man står i en situation sådan rent praktisk, hvor man kan se, at man skal vente på en bistandsadvokat, der kan komme og

sidde ved den forurettede før afhøringen. Det forhindrer, at man kan komme ud og få fat i forbryderen og få sagen opklaret. Det må aldrig stå i vejen for det. Men det vigtige af det her er, at vi nu altså sikrer, at der altid er en bistandsadvokat med for den forurettede.

Kl. 14.30

Derudover er det også sådan, at bistandsadvokaten har ret til at gøre indsigelser i de eksempler, hvor man i bevisførelsen drager den forurettedes tidligere seksuelle adfærd ind. Vi kender jo alle nogle eksempler på, at vi synes, det er gået for vidt, og at det ikke kan have nogen som helst betydning for den aktuelle opklaring og domshandling, der skal ske i forbindelse med voldtægtsforbrydelser.

Endvidere gives der større ret til aktindsigt for bistandsadvokaten. Bl.a. vil det nu være sådan, at bistandsadvokaten altid kan få materialet, bl.a. omkring de lægelige udtalelser, der ligger, hvilket ikke tidligere har været tilfældet.

Samtidig gør vi også det, at det bliver skrevet ind i loven, sådan at det kan arrangeres, at den tiltalte kan forlade retssalen under afhøring af den forurettede. Også her kender vi eksempler, og vi har set eksempler i pressen på, hvordan den forurettede simpelt hen har fået en forværret situation ved at skulle have voldsudøveren siddende under afhøringen.

Så alt i alt må vi sige, at det her er et godt forslag, der er med til at sikre, at voldtægts ofre får en bedre retsstilling fremover, og at vi tilgodeser både de menneskelige og de juridiske aspekter. Så Venstre går klart ind for det her forslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Næste ordfører er fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

Lovforslaget, som vi nu behandler, er kun kommet på bordet, fordi oppositionen for et års tid siden pressede regeringen til det. Socialdemokraterne var en aktiv del af det pres, og derfor hilser vi selvfølgelig med stor glæde, at lovforslaget nu ligger her.

Voldtægt er en ekstremt krænkende forbrydelse, fordi volden udføres i intimsfæren. Hermed kommer hele retssagen også til at omhandle netop det, som burde være meget privat og intimt og på ingen måde offentligt. Retssagen kan derfor meget let blive krænkende i sig selv.

Socialdemokraterne anser det for vores politiske ansvar hele tiden at forsøge at indrette systemet sådan, at offeret oplever retssagen så skån-

som som muligt, uden at det dog medfører, at sagen ikke kan dømmes, naturligvis.

Vi ønsker, at voldtægts ofre får flere rettigheder, men det må ikke fratage det offentlige ansvar. Voldtægt er ikke og skal ikke være et privat anliggende for offeret.

Den beskikkede advokat til offeret bliver forhåbentlig det bindeled, som gør en følelsesmæssig og teknisk kompliceret proces overskuelig for et menneske i krise. Bistandsadvokaten bliver også den vagthund, som kender offerets rettigheder og kan problematisere en foreløbig udspørgen af offeret uden advokatens tilstedeværelse og kan holde fast i, at der skal ligge en afgørelse af, hvorvidt tiltalte må være til stede i retssalen.

Men måske vigtigst af alt: Bistandsadvokaten får ret til at gøre indsigelse, hvis offerets tidligere seksuelle adfærd bliver brugt som en del af forsvarrets bevisførelse. En skånsom retssag for offeret er ikke en retssag, hvor offeret som vidne forsøges at gøres skyldig: »Du lagde jo selv op til det, flirtede du ikke med tiltalte, du har haft mange seksuelle partnere de senere år, ikke sandt, osv.« Offeret er ikke på anklagebænken og skal dermed ikke bevise sin uskyld.

Vi tror på, at de ændringer, der nu lægges op til, bliver ganske betydelige for de mange kvinder, som opgiver at føre en sag, fordi de ikke orker, magter eller vil nedværdige sig til det, som kan opleves som endnu et overgreb.

Socialdemokraterne kan naturligvis støtte det lovforslag, som vi selv har bedt ministeren om at fremlægge.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Nu synes jeg, det er flot, at fru Sandy Brinck påberåber sig, at det her udelukkende skulle være oppositionens fortjeneste, for den 20. april 2004 fremsatte Dansk Folkeparti faktisk et lovforslag om ændring af straffeloven netop på det her område, som var en del mere vidtgående end det forslag, der nu ligger på bordet, bl.a. fik man beskikket en bistandsadvokat.

Kl. 14.35

Det er klart, at vi støtter det her forslag uforbeholdent. Voldtægts- og sædelighedsforbrydelser er modbydelige forbrydelser og utrolig ydmygende oplevelser for de involverede. Så det er glædeligt, at der nu er en politisk vilje til at

stramme op på den her lovgivning. Men jeg håber også, at vi kan smide alle de partipolitiske briller og i det videre udvalgsarbejde prøve at se, om vi ikke kan bygge lidt flere ting på det her lovforslag.

Bl.a. har man ikke revurderet hele erstatningsspørgsmålet i forbindelse med det her lovforslag, og det synes jeg måske godt man burde gøre. Det kan være, det er en anden lovgivning, men vi har jo før set en otte-ni lovforslag slået sammen, så det kunne man måske også gøre her.

Der er hele efterspillet omkring hjælp til offeret. Det her forholder sig kun til den rent retslige handling, og det er et kæmpe skridt på vejen, at man kan få beskikket en advokat.

De to vigtigste punkter for mig at se er også, at den tiltalte ikke er til stede i retslokalet, så offeret ikke skal konfronteres med forbryderen. Det synes jeg er meget positivt. Jeg synes også, det er meget positivt, at man fjerner dette at kunne bruge offerets tidligere seksuelle adfærd som bevisførelse. Det har intet med sagen at gøre.

Så i bund og grund bakker Dansk Folkeparti naturligvis op omkring det her lovforslag, og som sagt håber jeg, at vi måske kan samles om at gøre det endnu bedre i det fortsatte udvalgsarbejde.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder ordføreren blive på talerstolen. Fru Sandy Brinck har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er blot, fordi hr. Kim Christiansen startede med at kritisere mig for at påberåbe mig oppositionens rolle, og derfor bliver jeg nødt til at spørge, om Dansk Folkeparti er kommet i regering, eller om Dansk Folkeparti er i opposition?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Ja, det kan fru Sandy Brinck selvfølgelig have ret i, men når jeg nu ser på det, var der altså 84, der stemte imod, da vi stillede lovforslaget den 20. april 2004. Så lige i det her spørgsmål synes jeg ikke, vi befandt os i opposition.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Jeg skal ikke forlænge debatten væsentligt. Ordførere før mig har gennemgået, hvad forslaget går ud på, og vi er fra konservativ side meget enige i, at det er vigtigt, at vi sørger for, at ofrene både før og under en eventuel retssag har den nødvendige bistand, at der bliver beskikket en bistandsadvokat, og at det er hovedreglen, at der beskikkes en advokat. Kun hvis det er sådan, at offeret helt præcist frabeder sig det, kan man fravige denne regel, men ellers har man en bistandsadvokat, der kan rådgive, vejlede og støtte under sagen, ikke kun under afhøringen, men også når sagen kommer i retten.

Vi har også bemærket, at der selvfølgelig er den mulighed, at politiet kan lave sådan en helt foreløbig afhøring om f.eks. et signalement på gerningsmanden, således at man har mulighed for at lave den første foreløbige efterforskning af sagen, men ellers at bistandsadvokaten skal være til stede, når der foregår afhøring.

Så vi er meget tilfredse med lovforslaget, som det ligger her, og vi kan støtte lovforslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Der er et gammelt ord, der siger, at succeserne har mange fædre, men at fiaskoerne er forældreløse. Og nu er der jo allerede et par ordførere, der har taget ophavsretten til sig for det her forslag.

Nu kommer så den rigtige historie, og det er, at Retsudvalget deltog i en høring for halvandet års tid siden om voldtægtsofres stilling under retssagen, og efter den høring besluttede Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten at fremsætte et beslutningsforslag, der opridsede seks forskellige, nøje specificerede forbedringer for voldtægtsofferet i forbindelse med retssagen.

Undervejs i udvalgsarbejdet lykkedes det os ikke at samle flertal for dette forslag, men under betænkningsafgivelsen viste det sig, at både Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet kunne støtte store dele af beslutningsforslaget. Vi fremsatte derfor ændringsforslag til beslutningsforslaget, hvor vi fjernede de ting, som de to partier ikke kunne være med til, og dermed blev der skabt et flertal uden om regeringen for disse forbedringer, som vi i dag diskuterer.

Derfor er der grund til at takke mange, faktisk alle Folketingets partier inklusive regerings-

partierne, inklusive ministeren, som har fulgt Folketingets opfordring og fremsat de her forslag, som alle sammen er små, men vigtige forbedringer for voldtægtsofre i forbindelse med selve retssagen.

Kl. 14.40

Jeg synes også, at signalet fra Dansk Folkeparti om, at de gerne vil være med til at diskutere andre forbedringer i andre dele af processen, skal vi tage op alle sammen og sige, at det vil vi meget gerne diskutere, når vi er færdige med det her forslag.

Det Radikale Venstre er selvfølgelig tilfreds med, at der nu er fremsat forslag, som opfylder den folketingsbeslutning, som blev vedtaget sidste år. Der er især forbedringen i forbindelse med, om der altid kommer en bistandsadvokat for den forurettede i voldtægtssager, og at bistandsadvokaten får mulighed for at medvirke ved sagens efterforskning og ved retssagen, og at voldtægtsofrene beskyttes mod ydmygelser i retten. De kan slippe for at se den formodede gerningsmand til stede i salen, og de kan blive forskånet for, at der bliver snaget i deres tidlige livsførelse.

Jeg vil også godt nævne den anden del af lovforslaget, den, der har at gøre med bistandsadvokat til pårørende for folk, der er døde i politiets varetægt. Det er også en forbedring, som stammer fra en del presseomtale af et par sager, hvor pårørende til personer, som har været anholdt og som er døde i politiets varetægt, har været ganske uden retslig bistand og derfor har følt, at de var ladet fuldstændig i stikken, når de skulle efterforske deres pårørendes død. Der sikres nu, at pårørende til afdøde i sådanne sager kan få beskikket en bistandsadvokat, og det er også et klart fremskridt.

Ministeren skriver til sidst i bemærkningerne til forslaget – det hænger sammen med forslaget om beskikkelse af bistandsadvokat til de pårørende – at det er af særlig vigtighed at sikre, at straffesagen behandles på en måde, som virker betryggende for de implicerede, og der mener jeg godt, ministeren kunne have tilføjet: »virker betryggende også for offentligheden«.

Mange af disse sager er jo også nogle, som har stor offentlig bevågenhed, så det også er vigtigt, at offentligheden får indtryk af, at disse sager, hvor politiet er anklaget, også får et forløb, som alle kan være trygge ved, herunder også offentligheden.

Men Det Radikale Venstre støtter selvfølgelig forslaget. Begge dele af forslaget er retssikkerhedsmæssige fremskridt.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Allerførst vil jeg da gerne takke fru Elisabeth Arnold for, at vi jo alle sammen gik positivt ind for det sidste gang. Jeg har lige printet hele førstebehandlingen af beslutningsforslaget ud, og jeg vil da også gerne lige vægte meget og spørge, om ikke også fru Elisabeth Arnold kan huske, at netop regeringen gik ind og sagde, at det var utrolig vigtigt med det her område, og at man derfor uden lige at beslutte noget her og nu havde Strafferetsplejeudvalget til at kigge på tingene, og at man ville afvente det.

Det vil jeg bare gerne have at fru Elisabeth Arnold bekræfter fra talerstolen, således at vi ikke står i en situation, hvor det lyder, som om regeringen har været meget vrangvillig her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det har ikke på noget tidspunkt været meningen, at jeg ville sige, at regeringen har været modstræbende, men initiativet til hele det her forslag kom fra tre partier fra oppositionen. Det lykkedes så undervejs i forhandlingsforløbet at få samtlige partier i Folketinget til at støtte op om det her initiativ, og det synes jeg også at jeg udbredte en tak til alle medvirkende for, og den vil jeg gerne fastholde.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg giver ordet til den næste ordfører, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget er jo nøje gennemgået af de forskellige ordførere, så det vil jeg ikke komme ind på. Jeg vil bare sådan minde os alle sammen om, hvad det er for en sag, det handler om. Det er f.eks. om en kvinde, der kommer ind på Rigshospitalets Center for Voldtægtsofre og er bange. Hun tør ikke anmelde noget, for hun har læst aviser om, hvordan man bliver behandlet som voldtægtsoffer. Hun er bange for, hvad familien siger, om hun kommer i avisen osv.

Det er lige præcis i den situation, hvor det er helt afgørende vigtigt, at man har en, der kan vejlede en om, hvad fordelene er ved, at man går til politiet og anmelder, som taler hele sagen igennem med den pågældende kvinde, og som

er parat og har lov til at sidde ved siden af kvinden, når politiet afhører hende. Det giver i høj grad tryghed for dette offer.

Undervejs i diskussionerne omkring det her beslutningsforslag var der jo nogle, der spurgte: Jamen vil det så ikke give mulighed for, at man kan foredre sine beskrivelser, hvor bistandsadvokaten, der var i deputation i Retsudvalget, nøje præciserede, at når man som bistandsadvokat er ude for at tale sagen igennem med et potentielt offer, så gør man jo også meget ud af at sikre, at kvinden dels husker det rigtige og også får sagt det på den rigtige måde. Så jeg er helt sikker på, at vi i virkeligheden får en meget smidigere gennemførelse af de her sager, samtidig med at vi betrygger det enkelte offer.

Kl. 14.45

Så synes jeg, at justitsministeren skal have ros for, at ministeren ud over at have taget beslutningsforslaget, som vi jo fik vedtaget den 4. juni 2004 – jeg husker det stadig – til sig også har medtaget spørgsmålet om pårørende til folk, der er kommet til skade i politiets varetægt.

Der har været nogle ganske rædselsfulde sager, som giver dårligt omdømme for politiet, de pårørende bliver kede af det, og vi får sådan i al almindelighed en manglende tillid til politiet. Det kan vi ikke leve med, så derfor skal justitsministeren have ros for, at hun, uden at hun sådan fik pålæg fra et flertal i Folketinget, selv har fundet på at tage det med her.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne tilslutte mig rækken af roser til det her forslag. Det er godt, at vi får forbedret ofrenes stilling, og det er godt, at man får mulighed for at tale med en bistandsadvokat, så man kan få snakket igennem, hvad en afhøring hos politiet egentlig går ud på. Man kan måske få fjernet noget af nervøsiteten ved at have en med, som man har snakket med i forvejen.

Så synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det forløb, der har været, og som andre har ridset op, viser, at det nogle gange faktisk kan nytte, når der er nogle foreninger, der gør et stort, sagligt stykke arbejde for at informere om nogle problemer på et område, og kommer med nogle helt konkrete forslag til forbedringer.

Jeg synes faktisk, at det er et meget eksemplarisk forløb, der har været her, med en høring,

hvor man gjorde opmærksom på problemerne, hvor der har været flere forskellige, der kunne fortælle om, hvordan dagligdagen er på det her område, og som også kunne komme med de helt konkrete forslag til, hvor vi kunne sætte ind, hvis vi ville gøre noget for at få løst nogle af problemerne og få gjort noget, så der bliver en bedre retsstilling for ofrene, og som dermed forhåbentlig også gør, at der er flere ofre, som tør anmelde, at de har været udsat for voldtægt, så vi kan gøre noget mere for at forebygge voldtægter fremover.

Det er i forhold til forslaget vigtigt, at vi holder fast i det, som Justitsministeriet skriver i kommentaren til høringsvarene, nemlig at vi også skal sørge for, at den fysiske indretning af retsbygningerne kan leve op til forslaget. Det er altså vigtigt, at der er nogle rum, så offeret, gerningsmanden og vidnerne ikke skal sidde i de samme lokaler og vente på at komme ind i retten, men at der faktisk bliver mulighed for en fysisk adskillelse. Det skal vi sørge for at huske og følge op på, når vi skal kigge på retskredsreformen og på indretningen af retsbygninger fremover.

Så håber jeg jo, at den positive stemning, der har været i dag, også kan føre til, at vi på et tidspunkt kan få sat penge af til konfliktmægling, for det, der også kom frem på den høring, var, hvor meget det betyder for mange ofre at have mulighed for at få noget konfliktmægling og kunne møde gerningsmanden. Nogle af dem ønsker ikke, at det kun skal ske i en retssag, hvor de jo heller ikke har nogen mulighed for at snakke med gerningsmanden, men de ønsker den mulighed, der ligger i en konfliktmægling, for at de kan komme videre i deres eget liv, ikke være bange for at gå på gaden eller for at gå til forældremøde og møde det barns far, som udsatte dem for en voldtægt. Derfor håber jeg, at det på et tidspunkt kan lykkes os også at komme igennem med den del, der handler om at få penge til konfliktmægling. Det tror jeg ville kunne hjælpe rigtig mange ofre.

Så er jeg også meget glad for den sidste del, som fru Anne Baastrup også var inde på: at det nu er lykkedes at få ind, at man har en ret som pårørende til en, der er død i forbindelse med en politihandling. Det vil forhåbentlig føre til, at vi kan undgå nogle af de tragiske sager, vi har set tidligere, og så må vi senere se på, hvad vi i øvrigt kan gøre.

Jeg er meget enig i fru Elisabeth Arnolds kommentar om, at det er vigtigt, at man i sager,

hvor der er mistanke om, at politiet har handlet forkerte, også i offentligheden kan se, hvad der egentlig bliver gjort. Jeg synes, at vi skal prøve at tage nogle drøftelser af, om vi ikke simpelt hen skulle sige, at de sager, der ender med dødelig udgang, til at starte med skal køre ved retten, i stedet for at man først skal igennem lange forløb for at se, om man kan få sagen for retten. Så kunne det også være, at de politifolk, der er involveret, kunne få en hurtigere afgørelse i sagen, frem for at den først skal igennem meget lange undersøgelser, presseomtale osv. Så der tror jeg også at der ligger noget, som vi skal arbejde videre med.

Vi er meget glade for forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen): Jeg vil gerne indlede med at takke for den måske ikke så overraskende, men dog meget overvældende opbakning, der er til lovforslaget.

Kl. 14.50

Som fru Anne Bastrup på SF's vegne så meget rigtigt indledte sin ordførertale med, handler det her jo om menneskeskæbner, om mennesker, som har været udsat for en af de allermost ubehagelige forbrydelser, man overhovedet kan blive udsat for, og som for mange er noget, der giver ar på sjælen resten af livet.

Vi må erkende, at retstilstanden har været sådan, at der har været voldtægtsofre, som har valgt at sige: Jeg orker ikke at skulle igennem en halv inkquisition i en retssag for at få dømt den person, der har forbrudt sig over for mig. Derfor er det jo også helt afgørende, at Folketinget så helhjertet bakker op om, at vi nu meget markant styrker voldtægtsofres retsstilling gennem de forslag, som lovforslaget indeholder, og jeg vil da gerne takke samtlige ordførere for, at de så helhjertet går ind og støtter forslaget.

Der har så fra flere været lidt polemik om, hvem der egentlig er oprindelsesmændene til dette forslag. Hvem er det, der skal høste laurbærrerne af, at vi nu alle sammen står og roser lovforslaget i dag? Jeg tror, at fru Sandy Brinck endda valgte at sige, at det kun er kommet til verden på grund af en hidsig opposition. Jeg må selv sige, at den måde, som fru Elisabeth Arnold udlagde historien på, tror jeg er lidt nærmere ved sandheden.

Nu er fru Elisabeth Arnold og fru Sandy Brinck jo også medlemmer af partier, som har

haft regeringsmagten i ganske mange år, så hvis man ville være rigtig polemisk, ville man jo spørge: Hvorfor i alverden gjorde I ikke selv noget ved det? Hvorfor ventede I, til der kom en regering, der rent faktisk handler, før der sker noget? Men jeg skal undlade polemikken og blot sige, at den beskrivelse, som fru Elisabeth Arnold kommer med, kan jeg i hvert fald genkende.

Derfor vil jeg også sige, at det kan godt være, at det er mit navn som justitsminister, der står på lovforslaget, men jeg synes egentlig, at dem, der skal høste æren for det, er initiativtagerne til høringen i sin tid, for det var dem, der var med til at sætte debatten i gang, og som inspirerede Folketinget til at arbejde videre med tankerne. Jeg synes egentlig, at det er den gruppe, som først og fremmest fortjener hæder i dag, hvis man overhovedet skal tale om noget sådant. Men jeg er da glad for, at fru Anne Bastrup bemærkede, at det er muligt for en minister at være kreativ og selv komme på ideer, selv om mange vil påstå, at det ikke sker særlig ofte.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg er meget enig i de betragtninger, som fru Elisabeth Arnold havde om den anden del af lovforslaget, der handler om straffesager mod politipersonale, hvor vi nu ændrer reglerne, således at de pårørende på mere betryggende vis kan følge sagen. Jeg er enig i bemærkningerne derhen, at det ikke kun er væsentligt, selv om det er meget væsentligt, at pårørende, der mister et barn eller en forælder, er en del af processen, men at det også er vigtigt, at offentligheden er tryk ved den måde, hvorpå sagerne fungerer.

Der er her kommet en rapport fra Rigsadvokaten om, hvorledes praksis er i andre lande, som vi normalt sammenligner os med, men næste skridt er nok, at vi selv, Retsudvalg og minister, tager ud og besøger nogle af de lande, som vi kan lytte til og måske lade os inspirere af – om ikke andet for at vi får en sikkerhed for, at den ordning, vi har i dag, også er den, der er bedst set med offentlighedens øjne. Jeg er i hvert fald meget optaget af, at offentligheden har en klar fornemmelse af og er trykke ved, at tingene fungerer, som de skal.

Som fru Line Barfod, som også var inde på udgangspunktet for det her, nemlig høringen, synes jeg faktisk også, at det har været en rigtig god proces. En ting er jo, at vi ofte via aviser og andre medier bliver bekendt med en enkelt sag, men oftest er det bedste jo at lytte til de aktører, der har problemerne inde på livet hver dag, og

lade dem inspirere os, hvis der skal ske ændringer i lovgivningen. Jeg er altså meget enig i, at det har været en god proces at gøre det på denne måde, og at der så er flere, der får æren for det, det ender med, er i hvert fald ikke noget problem for regeringen, og det tror jeg såmænd heller ikke det er for Folketinget.

Jeg vil også sige til fru Line Barfod, at jeg er meget enig i, at en af de ting, som i forbindelse med den forestående retskredsreform er helt afgørende, er, at der bliver en bedre fysisk indretning af domstolene. Vi har alle været ude og besøge domstolene og har set, hvilke lokaler der er til rådighed, og de er ikke tidssvarende i de sager, der bliver behandlet. Så jeg er enig i, at det klart må være noget, der skal prioriteres.

Endelig nævnte fru Line Barfod også konfliktmægling som instrument. Som fru Line Barfod ved, er det jo noget, der stadig væk kører på forsøgsbasis, godt nok kun i meget begrænset omfang, men det skyldes, at det ikke var muligt at få overbevist partierne bag flerårsaftalen om, at det skulle gøres landsdækkende. Men regeringens holdning er i hvert fald den, at vi meget gerne medvirker til, at det kommer i spil en anden gang. Jeg tror også, at det for nogle er den helt rigtige måde at komme videre i livet på, og hvis det er det, der hjælper et offer til at få et bedre liv, kan jeg ikke se, hvorfor vi fra Folketingets side skal stille os hindrende for det. Så det er vi positive over for at arbejde videre med.

Kl. 14.55

Derudover vil jeg såmænd blot takke samtlige partier for den helljertede støtte til det her forslag, og jeg lytter også meget gerne til, hvad der kunne være af debatter med udgangspunkt i det her lovforslag om, hvordan vi yderligere kan forbedre voldtægtsfres retsstilling. Det mener jeg i hvert fald hr. Kim Christiansen annoncerede var noget af det, man kunne arbejde videre med i den kommende tid så. Så tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse i forbindelse med særlig hensynsløs kørsel). Af justitsministeren (Lene Espersen). (Fremsat 27/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Det forslag, vi skal snakke om nu, er det, man på godt gammeldags dansk kalder spritkørsel, at køre råddent i trafikken. Så det glæder mig da, at der er en del unge mennesker på tilhørerpladserne, for det vil være værd at lytte til.

For et par år siden skærpede vi straffen for uagtsomt manddrab og uagtsom legemsbeskadigelse fra 4 til 8 år, når der var tale om særlig skærpende omstændigheder. Nu statuerer vi, at spirituskørsel, og det er altså med en promille på 0,5, og særlig hensynsløs kørsel er en sådan særlig skærpende omstændighed. Det vil sige, at nu kan straffen for at køre råddent og lade tilfældighederne råde, når føreren sidder bag rattet, være op til 8 års fængsel, hvis man slår nogen ihjel, eller hvis man lemlæster nogen drastisk.

Det er sådan, at retspraksis for spirituskørsel, hvor der sker uheld med dødelig udgang, har været en straf på ca. 10-12 måneders fængsel, og retspraksis for særlig hensynsløs kørsel, hvor føreren er ædru, har været en straf på 6-8 måneders fængsel. Nu lægger vi op til, at denne praksis bliver ens. For hvad er egentlig værst: En spritbilist, som kører galt, fordi han ikke aner, hvad det er, han gør, eller en ædru bilist, der ved, hvad han gør, men kører lige så vanvittigt? I mine øjne er begge forbrydelser lige modbydelige, og derfor skal straffen også være ens.

Det skal dog anføres, at det jo i sidste ende er retten, som afgør, hvilken straf der skal være. Men spændvidden bliver nu op til de 8 år, og så må nogle straffe altså blive hårdere, end retspraksis er i dag. Og her taler jeg særlig om de her inkarnerede spritbilister, som ikke engang kan se hen til forruden, måske knap nok til brillekanten, for det er potentielle mordere.

Der er i lovforslaget nævnt nogle eksempler på, hvad der er særlig skærpende omstændighe-